

Životní příběh paní Myry Zelinkové

Paní Myra Zelinková se narodila 29. června 1938 (80 let) ve Zlíně, kde prožila své dětství. Pochází ze smíšeného manželství, což znamená, že její otec byl křesťan a matka halachická židovka. Bydlela dokonce i s babičkou a dědou, který bohužel umřel dva týdny před jejím narozením.

Paní Myra, když jí byly 3 roky

O rok později, tedy v roce 1939 nastala okupace a jediné co si paní Myra Zelinková pamatuje je, že její maminka a babička měli uplakané oči. Babičce přišla pozvánka do transportu a později na to v roce 1941 byla paní Myra pokřtěna.

Babička Myry

Křestní list

Geburts- u. Taufschein. Rodní a křestní list.	
Seite 466.	
Der Täufling Křtěná: <u>Myra Zelinková</u>	
Religion: <u>romisch-katholisch - Nihilotemari, romisch-katholisch</u>	
Tag und Jahr Den a rok	d. Geburt narození: <u>29. VI. 1938</u>
Geburtsort - Rodiště Mähr.-Osterr. Wukowitz, Strasse Mor. Osterr.-Wukowicz, ulice	
Geschlecht - Pohlání	Abstammung Původ: <u>ungarisch</u>
Vater Otec	<u>Zelinka, Franziska, geborene Szabo, wohnhaft Karlsfeld, am Hauptbahnhof, Lissabenerstr. 1, bürgerl. Nr. 100, geb. 2. IV. 1906, böhmisches, von der Geburtsort: <u>Prag</u></u>
Mutter Matka	<u>Eliska, geb. Eliska, geborene, wohnhaft, a Prag, am Hauptbahnhof, Nr. 100, geb. 1906, böhmisches</u>
Getauft hat Křtil	Religion: <u>Israel</u>
Taufpaten Křtící	<u>Josef Anhel, wohnhaft, geborene, a Franziska Palatka, geborene, a Helene, geborene</u>
Anmerkung - Poznámka	

Okamžik, kdy její babička odjela do transportu, pani Myru velmi zasáhl. Byla zrovna zima a paní Myra byla opět sama, protože otec cestoval a zároveň pracoval u Baťi ve Zlíně, nebyl tedy často doma. Když se maminka vrátila domu na Myry otázku: „Kde je babička!“ maminka s uplakanýma očima odpověděla: „Šla do transportu, jela do Terezína.“ Ke všemu na pozvánce bylo napsáno: „Za týden odjezd do Osvětimi“. Ta je známá hlavně díky tomu, že Židé šli ihned z rampy do plynu.

ÚSTŘEDNÍ KARTOTÉKA — TRANSPORTY.	
R. č. <u>108/1946</u>	
<u>Weissová Bedřiška</u>	
Rodná data: <u>7. 1. 1884</u>	
Adresa před deportací: <u>Zlín - Kamená 2866</u>	
1. transport	2. transport
dne: <u>22. 1. 1943</u>	dne: <u>29. I. 1943</u>
Cn <u>č. 864</u>	číslo: <u>6t-958</u>
	do: <u>Osvětim</u>

Babičky pozvánka do transportu

Rok 1943, byl zrovna podzim a Myra si šla hrát ven s novými kostičkovými šaty, po návratu domů uviděla to, na co nikdy nezapomene a je to pro ni jeden z nejhorších okamžiků v životě. Vešla do pokoje a uviděla uplakanou maminku v rohu, rozeběhla se k ní, ale fackou ji zarazili dva muži v koženém kabátě a kožené čepici, z nichž jeden byl o poznání menší tak, že malá Myra odlétla až na druhou stranu místnosti. Poté co se vzpamatovala a rozběhla se opět za maminkou, dostala druhou facku. Událo se to tak rychle, že si pamatuje jen, jak jí vše bolelo a maminka ji utěšovala.

Poté co přišla maminka do pokoje a odvedla k jiné paní, pěstounce nebyl Myry život takový jako předtím. Zmiňuje, že také se našli slušní lidé, kteří ji ukryli, které bohužel musela často střídat.

Její maminka se zachránila díky panu Baťovi, který byl věřící křesťan. Byla v nemocnici, přesněji v Baťově nemocnici ve Zlíně, kde

byla několikrát zbytečně operována, kvůli tomu aby nešla do transportu. paní Myra už svoji maminku nikdy neviděla.

Otec byl přemístěn do Prahy na Baťovu pobočku a později odvezen do pracovního tábora, lágru v Postoloprtech, kde ještě s někým uskutečnil povstání ke konci dubna. Paní Zelinková ho viděla až po roce 1945, tedy před koncem války, když byla zrovna ukrývaná v nemocnici, na údajný záškrt.

Tatínek Myry

Nastal čas jít do školy, ale paní Myra už vše uměla. Byla velice překvapená, protože tolik dětí na jednom místě nikdy neviděla. Byla zvyklá být většinou jen mezi dospělými. Z jejího úžasu jí probral ředitel, který ji bezdůvodně vyhodil. Po tomto byla vrácena pěstounce a do školy začala chodit o rok později. Nepropadla, ale všichni na ni koukali.

Paní Myra nedostala ani přihlášku a šla nuceně studovat Geologicko-průmyslovou školu, která ji později bavila, avšak jejím snem bylo studovat žurnalistiku. Přestoupila na jedenáctiletku, ale kvůli nemoci- revmatické horečce ji ředitel vyhodil. Díky odvolání na Ministerstvu školství později úspěšně odmaturovala na jedenáctiletce v Poděbradech.

Ihned po ukončení školy, po maturitě, musela čelit rozhodnutí, jestli jít do pracovního procesu nebo se vyučit, ale na škole Kaplanových turbín, což nebyl její šálek kávy. Rozhodla se tedy pro práci. Dokonce nafackovala i jednomu komunistovi, protože řekl, že je židovka, kterou tady Hitler bohužel zapomněl.

Dále se jí narodila dcera a po revoluci pracovala v legionářské obci. Jejích bývalých dvanáct spolužáků se odstěhovalo do Kanady, ale ona začala pracovat pro ukrývané děti. Později se začala scházet se ženami, co přežili válku i koncentrační tábory ve spolku WIZO - světová organizace sionistických žen. Je zde nejmladší.

WIZO - světová organizace sionistických žen

Celé to hrozné období, jí připomněla vzpomínka, kterou jí vyprávěla jedna paní, která koncentrační tábor přežila. Vypráví o tom, jak byla v Osvětimi a její tříletou holčičku hodili do ohromného ohně. Drželi jí hlavu, aby viděla, jak dítě křičí. Venku hrála hudba, složená z Židů, kteří hráli na dechové nástroje, aby ten křik přehráli.

Koncentrační tábor v Osvětimi v roce 2018

Paní Myra Zelinková za chvíli dovrší 81 let. Je stále plná elánu a energie.

Její vzkaz dnešním generacím zní:

„Učte se, ale nejen to co máte ve škole, zajímejte se. A používejte slušný slovník.“